

De drie zwarte ridders

Verleiding, opleiding, inleiding, waterleiding... allemaal woorden waarmee we vertrouwd zijn en waarvan we de betekenis kennen.

Maar **MISLEIDING** is van een andere orde, zeker als u het slachtoffer bent.

Het is in de mode, staat waarschijnlijk niet meer in het strafwetboek want wie zou het

land dan nog verder leiden. Het wordt tegenwoordig zelfs een talent genoemd en maakt sommigen straffeloos rijk.

Een aanvulling van de eerder reeds aangehaalde gezegdes: *“De rijken leven van de armen, de slimme van de domme en nu ook nog de misleiders van de goedgegelovigen.”*

In de tijd dat men geen woordenboek nodig had of een woord moest googelen om te weten wat men bedoelde, zei men: *“Laat u niet kl. ten.”* En toch gebeurde het nog. Tegenwoordig hebben de stadhuiswoorden nog niets opgelost, integendeel! Met de explosie van de digitale wereld krijgen we tegen een hels tempo reclame, nieuws en fake news, fishing naar codes en paswoorden, verborgen kleine letterkes en noem maar op.

Slachtoffers blijven veelal berooid achter. Beter opletten is meestal het verweer, spijtig en schandelijk! Ik heb het al eens vermeld maar ik blijf het net als de BOEM BOEM BOEM regelmatig herhalen in mijn hersentjespan wat een

rechter ooit verklaarde op tv en niet in Boemba: *“Stelen is een sociaal verschijnsel, een job, die mensen willen ook een deel van de welvaartmaatschappij...”*

Ja man, dan moeten ze alle agenten binnen steken want ze beletten mensen om te werken, **Kafka!**

Wij vinkeniers kennen de betekenis maar al te goed want we hebben vele, vele jaren geleden alle trucks van het circus moeten aanwenden om ons te kunnen voorzien van nieuwe kampioenen en bepaalde personen met niet hetzelfde gedachtengoed moeten misleiden voor de goede zaak. Dikwijls liepen of lopen wij ook in de val van de misleiding, daarom zijn we nu soms dubbel voorzichtig: *“Laat U elders niet misleiden, kom bij ons!”* Hoho!

Om het af te leren, hier een verhaal dat bewijst hoe vindingrijk vinkeniers wel kunnen zijn! Deugnieten ja.

Een dorp aan de rand van Gent kort na WO II. Mooie bossen en natuur, kleine boerderijtjes, hardwerkende inwoners, een prachtig omwald kasteel midden in het bos en de baron Jean- Claude Cité de Muide als burgemeester...

Eigenlijk in feite de hemel op aarde om er te wonen! **MIS, MIS!** De hel voor vogelliefhebbers, vinkeniers en liefhebbers van een stukske wild in de goede boter! De burgemeester, *‘Jan van mijn Kl...’* voor de inwoners, werd tijdens de oorlogsjaren betrappt door een vangende vinkenier bij het verbroederen met den Duitser. Aangeslagen kunstwerken van joodse stedelingen kwamen bij ochtendgloren op het kasteel terecht en dat had hij gezien en omgekeerd.

Na de bevrijding kreeg de heler de witte brigade op bezoek die zijn weelderige Leopold II-baard afschoor, want haar had hij niet meer. Vanaf dat moment beval hij de champetter om dag en nacht te jagen op vogelvangsters en stropers want éénmaal per jaar kwamen zijn rijke vrienden uit Gent en Brussel jagen op zijn domein. Die dag moesten de konijnen, fazanten en bosduiven als het ware zelf voor de loop komen zitten. Hoe meer hoe liever.

Champetter Dolf nam zijn taak ter harte en reed dag en nacht door het dorp en de bossen om de stropers en vangsters te ontmoedigen of te pakken. Na een maand kreeg hij 'alcoholarmoede', was een rijdend lijk en ging klagen bij zijn baas de baron- burgemeester. Die zag wat hij zag en zei versterking te halen.

's Anderendaags was het al zover. Hij had een oud-sergeant, genaamd 'den beul' uit Gent laten overkomen om Dolf te helpen. Het was een rijzige, magere man met een grote, gekrulde, roste snor. Hij was gekleed in combatkostuum en blinkende lange laarzen. Echt iemand om bang van te zijn. Aan de schouder droeg hij een tweeloop en rond zijn middel een brede riem met revolver en handboeien. "*Jawadde maane joengen*", zeggen ze in Gent!

Nu waren de dorpelingen volledig 'gejost'. Dag en nacht was er wel enen op pad en overdag vielen ze onaangekondigd binnen om de vogels te tellen in de

volières en controle te doen in kelders, koten en op zolders... WO III. Dit werd onhoudbaar voor de vinkeniers en vijf bestuursleden van de vinkenmaatschappij 'De Boszangers'.

Vergadering aan de toog op een zondagvoormiddag: ze verzonnen alle mogelijke trucks om de twee 'SS-ers 2.0' te misleiden en hun slag te slaan, maar finaal was er geen oplossing. De vijf kopjes op een rij gingen naar beneden en het werd stil. Simonneke, de waardin, dacht al dat ze aan het sterven waren en trok aan de bel. Maar geen reactie?

Plots tikte iemand op de schouder van de voorzitter en die schoof van zijn kruk recht met zijn voeten in de spekelbakken, zo verschieten dat hij deed! Het was 'Meneer Romain', een jonge Gentenaar die iedere zondag bij zijn tante Gordulle kwam en in het vinkenlokaal n'en bruinen of... kwam drinken in zijn hoekje aan de spaarkas. Hij volgde al 3 jaar het reilen en zeilen van de vinkeniers van op afstand en genoot van de sfeer en leute, maar die was nu al een tijdje weg.

Hij zei : "*Manen , 'k paaze dak ulder kan elpen, we goon die twee kiekies n'een keer paaken woor danze het nie geiren en, os ge verstoot wak bedoele!*" Drie van de vijf hadden het verstaan en stemden toe.

Mr Romain nodigde ze alle vijf uit om 15.00 u bij zijn tante. Lattenlegger Mon, die schuin over het gemeentehuis woonde, kreeg de opdracht van tegen woensdag vier bakken bier, twintig droge worsten en een bol kaas in huis te halen, woensdag, donderdag en vrijdagnacht het licht te laten branden in de voorplaats en de blaffeturen niet te sluiten.

Raar! De voorzitter en secretaris hun zontjes waren misdienaar en moesten aan elkaar vertellen dat er woensdagavond een stropersbijeenkomst was bij de lattenlegger, er voor zorgend dat de pastoor het goed hoorde en het kon overbrieven aan de champetter en zijn pitbull.

Iets wat hij constant deed, alleen het biechtgeheim was bij hem veilig, en dan nog!

Voor de rest, wat het ook mocht zijn, zou Romain zelf wel zorgen en contact houden met het vinkenbestuur. Het was wat veel ineens maar wat gevraagd was gebeurde.

De paster sprong op zijnen vélo en spurte naar het gemeentehuis bij de champetter met het nieuws. De vertegenwoordiger van het wettelijk gezag en zijn overtijdse Rambo zagen hun kans om het hele zootje ineens op te ruimen en maakten hun uitkijkpost op de zolder van het gemeentehuis schuin over het toekomstige rovershol. De dakvenster stond op een kier en dat had lattenlegger Mon ook gemerkt. Het eerste couplet was dus al een succes !

Woensdagavond 20.00 u: vier ogen en een rossen snor vulden de spleet van de dakvenster, twee zwarte fietsen stonden tegen de zijgevel van het gemeentehuis wat verdoken opgesteld, het rovershol werd geen seconde uit

het oog verloren, de pastoor had een kaars laten branden en de lattenlegger zijn licht.

22.00 u: paniek op de zolder want plots verschijnen drie gedaantes aan de voordeur van de lattenlegger. Drie grote personen met een lange zwarte mantel aan en met een kap op. In hun hand dragen ze een lederen zak dienstig voor een geweer, een jachtgeweer dus, denken de spionnen. Het plan is van de stropers op heterdaad te betrappen, dus wachten tot ze op stap gaan. MAAR het wordt middernacht, twee uur, vier... acht uur in de morgen. Niemand heeft het pand verlaten. Langs achter ligt een grote beek dus ze moeten nog binnen zijn want er was altijd licht en beweging, hoho. De champetter heeft zijn tweede alcoholval en besluit thuis te gaan slapen en de nacht daarop te doen. De oud-militair blijft op post tot Dolf terug is om acht uur 's avonds.

Donderdagmorgen 10.00 u: de voordeur gaat open, 'den beul' neemt er de verrekijker bij en ziet... een pastoor en non buiten komen en denkt: "Familie zeker?" Wat later komt een oude man buiten, voorover gebogen met een stok. Nog familie, maar zeker geen stropers?!

20.00 u: Dolf lost de wacht af, de beul gaat slapen op het kasteel.

22.00 u: Dolf vloekt want opnieuw staan er plots drie zwarte bewapende gedaantes aan de deur en gaan binnen. Dolf voelt nattigheid... aan zijn broek en heeft de schrik van zijn leven maar blijft kijken. Tot hij wordt afgelost door zijn strijdmakker. Tussen het geeuwen door vertelt hij dat er weer drie zwarte stropers bijgekomen zijn en niemand het pand heeft verlaten, wel heel de nacht leven... en gaat slapen!

Vrijdagmorgen 8.00 u: de rosse snor siert terug de dakvensterspleet en om 10.00 u komen de non, de pastoor en de oude kreupele man het huis buiten. "Dan toch familie", denkt hij. Maar waar zijn die zes stropers? De hele dag is er

weer geen beweging aan de voordeur van onze lattenlegger. De sergeant krijgt het moeilijk en besluit de hele nacht bij Dolf te blijven want het is de laatste nacht dat ze de kans krijgen om de stropers te vatten. En alsof de duivel ermee gemoeid is, gaan om 22.00 u opnieuw drie zwarte gedaantes binnen en komt niemand buiten. Om acht uur op zaterdagmorgen leggen ze er de riem af en doodmoe gaan ze beiden verslag uitbrengen bij de baron die op zijn vriendenjagers zit te wachten. Ze doen het hele verhaal van de negen stropers die nooit buiten gekomen zijn uit schrik om gevat te worden.

De paster, non en oud kreupel manneke... maar de champetter is te moe om te reageren want hij weet zeker dat daar geen godsdienaars wonen en slaapt rechtstaand verder. Dus: alle hazen, konijnen, fazanten en houtduiven moeten nog in het bos en de velden zijn, mijn gedacht!

12.00 u: nog geen schot gelost, 14.00 u: nog steeds geen konijn geschoten, 16.00 u: hola één schot, in de lucht, om de jacht af te sluiten.

De baron is razend en als iedereen ontgoocheld het domein heeft verlaten, schopt hij de oud-militair buiten en degradeert de champetter tot grafdelver. Hij zet zijn kasteel te koop en vertrekt naar Frankrijk. Eind goed, al goed!

Het nieuws is sneller rond in het dorp dan het licht en de vinkeniers en stropers komen samen in het lokaal waar meneer Romain het mysterie onthuld...

De drie zwarte mannen waren drie acteurs van zijn toneelgezelschap in Gent. In de zogezegde wapenzak zaten de kleren en attributen van een paster, non en oud ventje om in de voormiddag te kunnen verdwijnen zonder argwaan te scheppen.

Het bier, kaas en al de rest was voor de acteurs om de nacht door te brengen. Daar de ene waakte en de andere sliep konden de vogelvangsters en stropers drie nachten en twee dagen ongestoord hun ding doen. En grondig, heel grondig, hoho. Hoeveel maal er aan de bel is getrokken weet niemand maar iedereen is de maandag met veel hoofdpijn ontwaakt. Het dorp was plots terug een hemel want de volgende burgemeester was een vinkenpiet, de champetter een oud-stroper en... het kasteel is nooit verkocht want het deed de ronde dat de negen zwarte mannen daar woonden en 's nachts in de bossen rondwaalden.

Vijf jaar na datum kregen de vinkeniers een uitnodiging in de bus voor het gratis bijwonen van een toneelvoorstelling 'De drie zwarte ridders' in Gent. Ondertekend met 'acteur-directeur van de Minardschouwburg, ROMAIN DECONINCK'.

"Jawadde meine joengne", en ook het mysterie 'wie is hij, wat doet hij, wat drijft...' was opgelost. De maatschappij kreeg een nieuwe naam 'De Deconinckvrienden'.

Sorry voor de lengte van het verhaal maar de kolen in de Leuvense stoof waren nog niet opgebrand en een geluk dat die twee daar geen twee weken op die zolder gelegen hebben!

Lucien van Gent